

AFSCHRIFT UIT DE NOTULEN VAN HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN

Zitting van 22 juli 2022

Aanwezig:	Johan De Ryck - burgemeester-voorzitter Luc Redig en Leen Baeten - schepenen Wim Van der Schoot - algemeen directeur
Verontschuldigd:	Jan Dillen en Annelies Creten - schepenen

1 ONTWERP-PAS EN -PLAN-MER - ADVIES

Motivering:

Relevante voorgeschiedenis, feiten en context:

De Vlaamse overheid is initiatiefnemer van de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS), en van het plan-MER.

De inspraakperiode (terinzagelegging) over de kennisgeving van het milieueffectrapport (MER) liep van 16 augustus tot 16 oktober 2018.

Op basis van de kennisgeving en van de ontvangen inspraakreacties en adviezen stelde het Team Mer richtlijnen op voor de aanpak in dit MER. Deze richtlijnen werden op 18 januari 2019 betekend en zijn raadpleegbaar in de dossierdatabank op de website van het Departement Omgeving.

Op 21 december 2021 vaardigde het Team Mer aanvullende richtlijnen uit, die verduidelijkingen aanbrengen met betrekking tot de te onderzoeken alternatieven en tot de beoordelingscriteria voor de passende beoordeling.

Op 23 februari 2022 stelde de Vlaamse Regering de krachtlijnen vast van voorliggende ontwerp-PAS in een conceptnota PAS.

Het openbaar onderzoek over dit ontwerp-PAS en het bijhorende plan-MER vond plaats van 19 april 2022 tot en met 17 juni 2022.

Het openbaar onderzoek werd aangekondigd via aanplakking op de gemeentelijke aanplakplaatsen en op de gemeentelijke website.

In de gemeente Ranst werden in deze periode 55 bezwaarschriften ingediend. Deze worden overgemaakt aan de Vlaamse overheid.

Vervolgens zullen de opmerkingen, adviezen en bezwaren in overweging genomen worden bij de goedkeuring van het plan-MER door het Team Mer en bij de vaststelling van de definitieve PAS door de Vlaamse Regering.

De gemeente Ranst heeft in kader van het georganiseerde openbaar onderzoek kennis genomen van het dossier Vlaamse Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) en de hieraan gekoppelde Plan-MER, en van de door derden ingediende bezwaren en opmerkingen. Eveneens werd er tijdens de gemeenteraad van 23 mei 2022 van gedachten gewisseld en werden er voorstellen gedaan om de bezorgdheden van onze landbouwers op te nemen in een advies aan de Vlaamse Regering. De gemeente Ranst is een landelijke gemeente, en net daarom neemt de gemeente een gezonde kritische houding aan ten aanzien van het Vlaamse stikstofakkoord.

Juridisch kader:

Artikel 4.2.11 van het Decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en artikel 3, §1, 2° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's

Het college van burgemeester en schepenen is bevoegd om advies te verlenen

Artikel 56, §2 van het Decreet over het lokaal bestuur van 22 december 2017

Het college van burgemeester en schepenen is enkel bevoegd voor de bevoegdheden die eraan zijn toevertrouwd overeenkomstig artikel 41, eerste lid, van het decreet over het lokaal bestuur of overeenkomstig andere wettelijke en decretale bepalingen.

Bijkomende motivering:

Het gemeentebestuur sluit zich aan bij de noodzaak om de stikstofuitdaging, binnen de programmadoelstelling 2030 en de Europese Habitatrichtlijn, programmatorisch en niet geval per geval aan te pakken.

We stellen vast dat er toch wat spraakverwarring heerst over "stikstof". In het PAS dossier gaat het specifiek over de noodzaak tot inperking van de atmosferische depositie van specifieke stikstofverbindingen (stikstofoxiden NO_x en ammoniak) en niet over het onschadelijke stikstof N₂, aangezien 78% van de atmosfeer hieruit bestaat.

De belangrijkste bronnen van stikstofoxiden zijn transport (55%), industrie (19%) en landbouw(10%). De belangrijkste emissie van ammoniak is voor 95% afkomstig uit de landbouw. Beide types emissie zijn ongeveer even groot in Vlaanderen (tussen de 30 en 35 kton). In totaal is dus vooral landbouw (54%), transport (27%) en industrie (10%) verantwoordelijk voor de uitstoot.

Ranst is een landelijke gemeenten die bekend is om haar fruitteelt, maar waar eveneens nog 48 professionele landbouwbedrijven actief zijn. Deze bedrijven zijn het resultaat van hard werk door hele families en gezinnen, vaak generaties lang. Er is geen menselijke manier om een landbouwer te vertellen dat die zijn levenswerk verplicht moet stopzetten. Maar het zou nog onmenselijker zijn hen valse hoop te geven, zonder dat er zekerheid is.

Zonder de aanpak van stikstof zullen ook de landbouwers het eerste slachtoffer zijn. Voor het gemeentebestuur van Ranst moet het stikstofakkoord dan ook de sleutel zijn tot een duurzame toekomst voor onze (jonge) landbouwers; er moet een goed evenwicht gerealiseerd worden tussen ons leefmilieu, onze gezondheid en de landbouwactiviteiten in Vlaanderen. Rechtszekerheid is nodig voor elke ondernemer, ook voor landbouwers in Ranst, zodat deze kan en wil blijven investeren. Dat doel blijkt nog niet bereikt.

Er wordt terecht gewezen op de grote inspanningen die van de landbouwsector als grootste bron van uitstoot gevraagd wordt. Hierbij dient rekening gehouden met de hoeveelheid van de uitstoot, de sociale en economische meerwaarde die gegenereerd wordt omwille van deze productie, als met de mogelijke alternatieven om dezelfde meerwaarde te produceren zonder de hieraan gekoppelde uitstoot.

Het gemeentebestuur sluit aan bij de 5 belangrijkste onderdelen van de PAS: brongerichte maatregelen, een saneringsplan, een duidelijk kader voor beoordeling van activiteiten, flankerende maatregelen om een daadwerkelijke verandering in productiewijze te bewerkstelligen, en een systeem voor monitoring en benchmarken om de evolutie op te volgen.

Waar de overige onderdelen duidelijk zijn, zijn er nog veel vragen rond het "pakket flankerende maatregelen om sectorinspanningen te ondersteunen", wat ook blijkt uit de ontvangen bezwaren en bezorgdheden. Er zijn voldoende middelen voorzien voor dit beleid, maar het moet tevens voldoende worden uitgewerkt in concrete maatregelen.

Werken aan de "bron" in economische termen is daarom niet (enkel) inperken van de productie, maar vooral zorgen dat aan de consumptiezijde de vraag daalt.

Het is positief dat een correctiemechanisme voorzien is voor kleinschalige bedrijven en voor biologische bedrijven met een impactscore lager dan 1%. Voor de categorieën die niet vervat zijn in de generieke reductiemaatregelen (geiten, schapen, konijnen,...) zal een PAS-lijst opgesteld worden. Omdat deze lijst niet voorhanden is bij het openbaar onderzoek of bij de Plan-MER, is het onduidelijk welke maatregelen voorzien zullen worden of wat de impact is op het milieu. Dit is een essentieel

ontbrekend luik waardoor het vandaag niet mogelijk is om een inschatting te maken over de gevolgen of wenselijkheid. Het gemeentebestuur vraagt dat deze regeling eerst wordt uitgewerkt, zodat duidelijk wordt of dit leidt tot een merkelijke verschuiving in landbouwproductie en wat de milieugevolgen hiervan zijn. De MER is op dat vlak dan ook onvolledig.

De gevolgen van de “vrijwillige” stopzetting van bedrijven met een impactscore tussen de 20% en de 50% is eveneens onduidelijk. Het is niet duidelijk hoeveel van deze bedrijven zullen stoppen, noch hoe de lokale en bovenlokale overheid zal omgaan met die bedrijven die niet wensen in te gaan op de vrijwillige oproep die in 2023 zal gelanceerd worden. Door het enerzijds duidelijk markeren van deze bedrijven als “donkeroranje” is het de vraag hoe neutraal er nog kan/zal gekeken worden naar deze bedrijven bij contact met de overheid.

Het gemeentebestuur van Ranst roept de Vlaamse minister van landbouw op om te bekijken hoe het verdienmodel van de landbouwer kan worden beschermd, zodat deze meer overhoudt op het einde van de maand, en hoe we onze eigen Vlaamse producten meer in de markt kunnen zetten.

Besluit:

Enig artikel:

Het college van burgemeester en schepenen neemt kennis van het ontwerp-PAS en haar plan-MER is geeft volgende opmerkingen aan de Vlaamse Regering:

Het gemeentebestuur sluit zich aan bij de noodzaak om de stikstofuitdaging, binnen de programmadoelstelling 2030 en de Europese Habitatrichtlijn, programmatorisch en niet geval per geval aan te pakken.

We stellen vast dat er toch wat spraakverwarring heerst over “stikstof”. In het PAS dossier gaat het specifiek over de noodzaak tot inperking van de atmosferische depositie van specifieke stikstofverbindingen (stikstofoxiden NOx en ammoniak) en niet over het onschadelijke stikstof N2, aangezien 78% van de atmosfeer hieruit bestaat.

De belangrijkste bronnen van stikstofoxiden zijn transport (55%), industrie (19%) en landbouw(10%). De belangrijkste emissie van ammoniak is voor 95% afkomstig uit de landbouw. Beide types emissie zijn ongeveer even groot in Vlaanderen (tussen de 30 en 35 kton). In totaal is dus vooral landbouw (54%), transport (27%) en industrie (10%) verantwoordelijk voor de uitstoot.

Ranst is een landelijke gemeente die bekend is om haar fruitteelt, maar waar eveneens nog 48 professionele landbouwbedrijven actief zijn. Deze bedrijven zijn het resultaat van hard werk door hele families en gezinnen, vaak generaties lang. Er is geen menselijke manier om een landbouwer te vertellen dat die zijn levenswerk verplicht moet stopzetten. Maar het zou nog onmenselijker zijn hen valse hoop te geven, zonder dat er zekerheid is.

Zonder de aanpak van stikstof zullen ook de landbouwers het eerste slachtoffer zijn. Voor het gemeentebestuur van Ranst moet het stikstofakkoord dan ook de sleutel zijn tot een duurzame toekomst voor onze (jonge) landbouwers; er moet een goed evenwicht gerealiseerd worden tussen ons leefmilieu, onze gezondheid en de landbouwactiviteiten in Vlaanderen. Rechtszekerheid is nodig voor elke ondernemer, ook voor landbouwers in Ranst, zodat deze kan en wil blijven investeren. Dat doel blijkt nog niet bereikt.

Er wordt terecht gewezen op de grote inspanningen die van de landbouwsector als grootste bron van uitstoot gevraagd wordt. Hierbij dient rekening gehouden met de hoeveelheid van de uitstoot, de sociale en economische meerwaarde die gegenereerd wordt omwille van deze productie, als met de mogelijke alternatieven om dezelfde meerwaarde te produceren zonder de hieraan gekoppelde uitstoot.

Het gemeentebestuur sluit aan bij de 5 belangrijkste onderdelen van de PAS: brongerichte maatregelen, een saneringsplan, een duidelijk kader voor beoordeling van activiteiten, flankerende maatregelen om een daadwerkelijke verandering in productiewijze te bewerkstelligen, en een systeem voor monitoring en benchmarken om de evolutie op te volgen.

Waar de overige onderdelen duidelijk zijn, zijn er nog veel vragen rond het “pakket flankerende maatregelen om sectorinspanningen te ondersteunen”, wat ook blijkt uit de ontvangen bezwaren en

bezorgdheden. Er zijn voldoende middelen voorzien voor dit beleid, maar het moet tevens voldoende worden uitgewerkt in concrete maatregelen.

Werken aan de “bron” in economische termen is daarom niet (enkel) inperken van de productie, maar vooral zorgen dat aan de consumptiezijde de vraag daalt.

Het is positief dat een correctiemechanisme voorzien is voor kleinschalige bedrijven en voor biologische bedrijven met een impactscore lager dan 1%. Voor de categorieën die niet vervat zijn in de generieke reductiemaatregelen (geiten, schapen, konijnen,...) zal een PAS-lijst opgesteld worden. Omdat deze lijst niet voorhanden is bij het openbaar onderzoek of bij de Plan-MER, is het onduidelijk welke maatregelen voorzien zullen worden of wat de impact is op het milieu. Dit is een essentieel ontbrekend luik waardoor het vandaag niet mogelijk is om een inschatting te maken over de gevolgen of wenselijkheid. Het gemeentebestuur vraagt dat deze regeling eerst wordt uitgewerkt, zodat duidelijk wordt of dit leidt tot een merkelijke verschuiving in landbouwproductie en wat de milieugevolgen hiervan zijn. De MER is op dat vlak dan ook onvolledig.

De gevolgen van de “vrijwillige” stopzetting van bedrijven met een impactscore tussen de 20% en de 50% is eveneens onduidelijk. Het is niet duidelijk hoeveel van deze bedrijven zullen stoppen, noch hoe de lokale en bovenlokale overheid zal omgaan met die bedrijven die niet wensen in te gaan op de vrijwillige oproep die in 2023 zal gelanceerd wordt. Door het enerzijds duidelijk markeren van deze bedrijven als “donkeroranje” is het de vraag hoe neutraal er nog kan/zal gekeken worden naar deze bedrijven bij contact met de overheid.

Het gemeentebestuur van Ranst roept de Vlaamse minister van landbouw op om te bekijken hoe het verdienmodel van de landbouwer kan worden beschermd, zodat deze meer overhoud op het einde van de maand, en hoe we onze eigen Vlaamse producten meer in de markt kunnen zetten.

Besloten te Ranst op 22 juli 2022

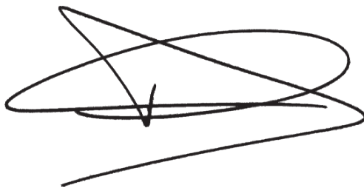
De algemeen directeur
Wim Van der Schoot

De burgemeester-voorzitter
Johan De Ryck

Voor éénsluidend afschrift

De algemeen directeur

De burgemeester-voorzitter

Wim Van der Schoot

Johan De Ryck